

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดของการศึกษานี้มาจากแบบจำลองความยั่งยืนของกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคม (Sudtasan and Suriya, 2013) ดังนี้

กำไรของบริษัทจะมีความแตกต่างระหว่างรายได้รวม (TR) และค่าใช้จ่ายรวม (TC)

$$\pi = TR - TC \quad (3.1)$$

รายได้รวมมาจากผลิตภัณฑ์ของราคา (P) และปริมาณขายให้กับตลาด (Q) ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ (FX), ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา (δFX) เมื่อ δ คืออัตราค่าเสื่อมราคาของต้นทุนผันแปร (CQ) เมื่อ C เป็นค่าใช้จ่ายหน่วยวิจัยและพัฒนา ค่าใช้จ่าย (RD) และค่าใช้จ่ายสำหรับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (S)

$$\pi = \phi Q - [(1 + \delta)FX + RD + S] \quad (3.2)$$

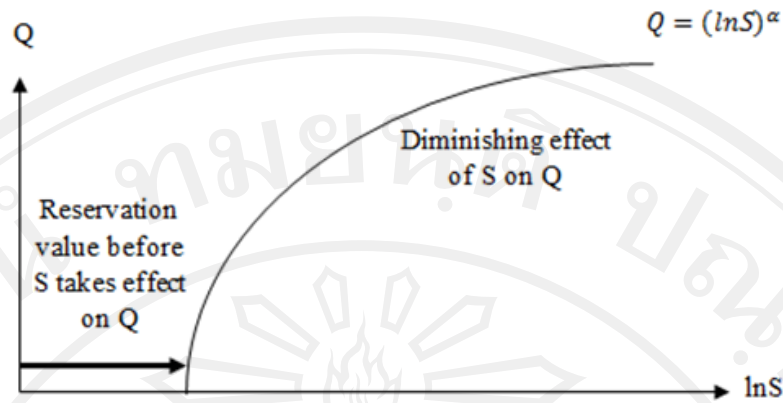
เมื่อกำหนด ϕ เป็นกำไรต่อหน่วย $(P - C) = \phi$

อัตราผลตอบแทนหรือกำไรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

$$\frac{d\pi}{dt} = \phi \frac{dQ}{dt} + Q \frac{d\phi}{dt} - (1 + \delta) \frac{dFX}{dt} - \frac{dRD}{dt} - \frac{dS}{dt} \quad (3.3)$$

การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับปริมาณขายให้กับตลาดเป็นฟังก์ชันลอการิทึมของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรจากอิทธิพลของ α ดังรูปที่ 3.1 ฟังก์ชันนี้จะแสดงสองคุณสมบัติที่สำคัญ ประการแรกคือผลกระทบที่ทำให้เกิดการลดลง ประการที่สองคือผลกระทบจากมูลค่าสำรองก่อนการรับผิดชอบต่อสังคม ดังสมการ

$$Q = (\ln S)^\alpha \text{ and } S = e^{\ln S} \quad (3.4)$$

ภาพที่ 3.1 กราฟแสดงผลของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับปริมาณการซื้อขายในตลาด
ปรับเปลี่ยนสมการผลกำไรจากที่กล่าวไปด้านบนและคำนวณอนุพันธ์ด้านขวามือ(RHS)

$$\dot{\pi} = \phi \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S + (\ln S)^\alpha \dot{\phi} - (1 + \delta)FX - RD - e^{\ln S} \ln S \quad (3.5)$$

ความยั่งยืนของผลตอบแทนหรือกำไร (Sustainability of profit)

เงื่อนไขของความยั่งยืนของผลกำไรคือการที่ผลกำไรมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาที่มีค่าเท่ากับศูนย์

$$\dot{\pi} = 0 \quad (3.6)$$

ปรับเปลี่ยนสมการเมื่ออนุพันธ์ทางด้านซ้าย (left-hand side : LHS) มีค่าเท่ากับศูนย์ ดังปรากฏใน
ฟังก์ชันที่ 3.7

$$\phi = \frac{(1 + \delta)FX + RD + e^{\ln S} \ln S - (\ln S)^\alpha \dot{\phi}}{\alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S} \quad (3.7)$$

ประมาณค่าในแนวตั้ง

$$\lim_{\ln S \rightarrow 0} \phi = \frac{(1 + \delta)FX + RD + \ln S}{0} = \infty \quad (3.8)$$

จากสมการหมายความว่า ขณะที่ $\ln S$ เข้าใกล้ศูนย์และกำไรต่อหน่วยเข้าใกล้อินฟินิตี้หรือความไม่
สิ้นสุด สามารถคำนวณอนุพันธ์ครั้งที่หนึ่งของสมการที่ 3.7 เพื่อหาความลาดเอียงของฟังก์ชัน

$$\frac{\partial \phi}{\partial \ln S} = \frac{[\alpha(\ln S)^{\alpha-1} \ln S \{e^{\ln S \ln S} - \alpha(\ln S)^{\alpha-1} \phi\}] - \{(1+\delta)FX + RD + e^{\ln S \ln S} - (\ln S)^{\alpha} \phi\} \{(\alpha-1)(\ln S)^{\alpha-2} \ln S\}}{\alpha(\ln S)^{\alpha-1} \ln S \alpha(\ln S)^{\alpha-1} \ln S} \quad (3.9)$$

$$\frac{\partial \phi}{\partial \ln S} = \frac{[e^{\ln S \ln S} - \alpha(\ln S)^{\alpha-1} \phi] - \{(1+\delta)FX + RD + e^{\ln S \ln S} - (\ln S)^{\alpha} \phi\} \{(\alpha-1)(\ln S)^{-1}\}}{\alpha(\ln S)^{\alpha-1} \ln S} \quad (3.10)$$

ประมาณค่า $\alpha=1$

$$\frac{\partial \phi}{\partial \ln S} = \frac{e^{\ln S \ln S} - \phi}{\ln S} \quad (3.11)$$

ค่าต่ำสุดของสมการจะพบภายใต้เงื่อนไขดังนี้

$$\ln S = \ln \left(\frac{\phi}{\ln S} \right) \quad (3.12)$$

ดังนั้น LHS ของค่าต่ำสุด จะให้ฟังก์ชันที่ทิศทางลดลง

$$\ln S < \ln \left(\frac{\phi}{\ln S} \right) \text{ or } e^{\ln S} < \frac{\phi}{\ln S} \Rightarrow \frac{\partial \phi}{\partial \ln S} < 0 \quad (3.13)$$

และ RHS ของค่าต่ำสุด จะให้ฟังก์ชันทิศทางเพิ่มขึ้น

$$\ln S > \ln \left(\frac{\phi}{\ln S} \right) \text{ or } e^{\ln S} > \frac{\phi}{\ln S} \Rightarrow \frac{\partial \phi}{\partial \ln S} > 0 \quad (3.14)$$

คำนวณค่าอนุพันธ์ครั้งที่สองเพื่อยืนยันว่าฟังก์ชันที่ได้เป็น U-shape

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial \ln S^2} = \frac{e \ln S (\ln S)^2}{(\ln S)^2} = e \ln S > 0 \quad (3.15)$$

ดังนั้นแล้วเมื่อได้ค่าความลาดเอียงเป็นบวกจะได้ฟังก์ชันมีลักษณะเป็น U-shape และให้ค่าต่ำสุด

ความยั่งยืนต่อการรับผิดชอบต่อสังคม (Sustainability of corporate social responsibility)

จากสมการที่ 3.16 ที่กำไรมีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา

$$\dot{\pi} = \phi \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S + (\ln S)^{\alpha} \dot{\phi} - (1 + \delta)FX - RD - \dot{S} \quad (3.16)$$

จากเงื่อนไขของความยั่งยืนของการรับผิดชอบต่อสังคม sustainable corporate social responsibility :CSR คือ การเปลี่ยนแปลงของ CRS ในแต่ละช่วงเวลา

$$\dot{S} = 0 \quad (3.17)$$

จากเงื่อนไขของความรับผิดชอบต่อสังคมหรือ CRS มีผลกระทบมาจาก $\ln S$ ที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งพิจารณาจากตัวแปรที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
เมื่อพิจารณาสมการที่ 3.16 เมื่อการเปลี่ยนแปลงของ CRS และ ลอการิทึมของ CRS มีค่าเท่ากับศูนย์ดัง
สมการ

$$\dot{\pi} = (\ln S)^{\alpha} \dot{\phi} - (1 + \delta)FX - RD \quad (3.18)$$

ปรับเปลี่ยนสมการ ได้เป็น สมการที่ 3.19

$$\ln S = \left(\frac{\dot{\pi} + (1 + \delta)FX + RD}{\dot{\phi}} \right)^{\frac{1}{\alpha}} \quad (3.19)$$

จากสมการที่ 3.19 คือ $\ln S$ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำไรต่อหน่วย (ϕ) ดังนั้นจึงได้กราฟที่มีความชัน 90 องศาทำ
มุมกับแกนนอน

การสร้างแผนภาพเฟส (Phase diagram)

พิจารณาสมการที่ 3.20

$$\dot{\pi} = \phi \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S + (\ln S)^{\alpha} \dot{\phi} - (1 + \delta)FX - RD - \dot{S} \quad (3.20)$$

คำนวณหาผลกำไรที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลาได้ดังสมการ

$$\frac{\partial \pi}{\partial \phi} = \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S \quad (3.21)$$

ประมาณค่าเมื่อ $\alpha = 1$

$$\frac{\partial \pi}{\partial \phi} = \ln S > 0 \quad (3.22)$$

ประมาณค่าเมื่อ $\alpha = 2$

$$\frac{\partial \pi}{\partial \phi} = 2 \ln S \ln S > 0 \quad (3.23)$$

ดังนั้นเมื่อทำการเปลี่ยนแปลงกำไรในแต่ละช่วงเวลาจะทำให้กำไรต่อหน่วยเพิ่มขึ้น
ปรับเปลี่ยนสมการที่ 3.20

$$\dot{S} = \phi \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \ln S + (\ln S)^{\alpha} \dot{\phi} - (1 + \delta)FX - RD - \dot{\pi} \quad (3.24)$$

คำนวณหา CSR ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา

$$\frac{\partial \dot{S}}{\partial \ln S} = \phi \alpha (\alpha - 1) (\ln S)^{\alpha-2} \ln S + \alpha (\ln S)^{\alpha-1} \dot{\phi} \quad (3.25)$$

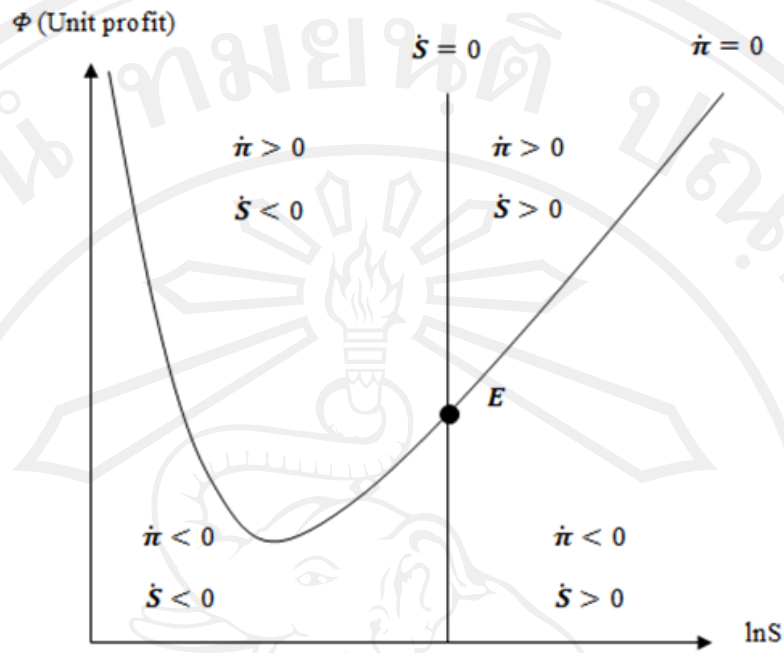
การประมาณค่าให้เท่ากับ 1

$$\frac{\partial \dot{S}}{\partial \ln S} = \dot{\phi} > 0 \quad (3.26)$$

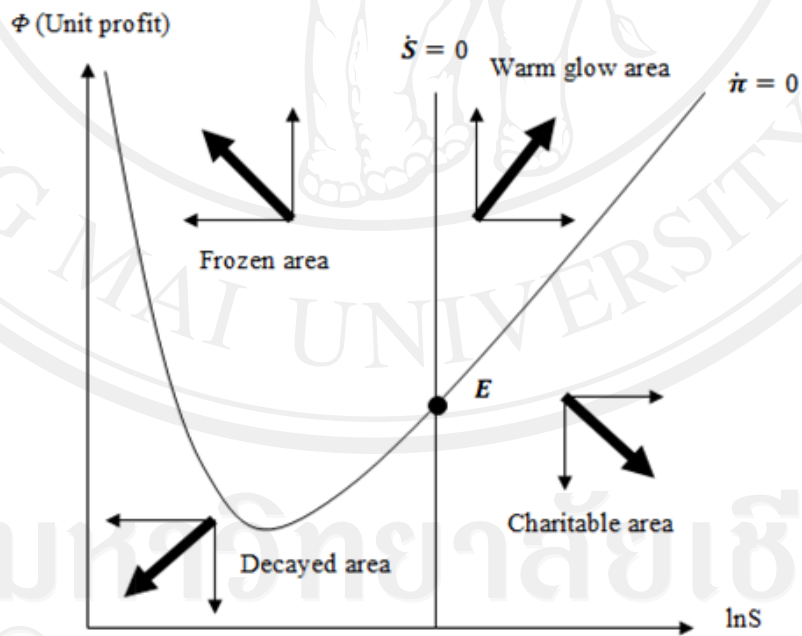
การประมาณค่าให้เท่ากับ 2

$$\frac{\partial \dot{S}}{\partial \ln S} = 2[\phi \ln S + \ln S \dot{\phi}] > 0 \quad (3.27)$$

ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของความรับผิดชอบต่อสังคมหรือ CSR นั้นจะเพิ่มสูงขึ้นด้วยลอการิทึมของ
CSR ซึ่งจะแสดงในแผนภาพเฟสไดอะแกรม ในรูปที่ 3.2 , 3.3 และ 3.4

ภาพที่ 3.2 แสดงแผนภาพเฟสไดอะแกรมของความยั่งยืนของผลกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคม

ภาพที่ 3.3 แสดงแผนภาพเฟสไดอะแกรมที่มีเส้นกระแสและพื้นที่

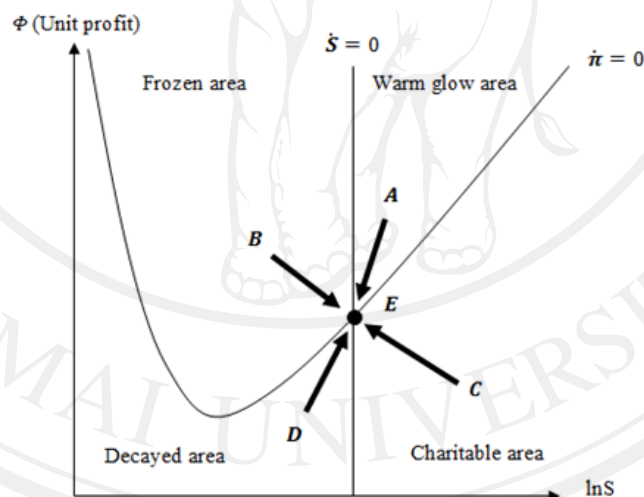
ในภาพที่ 3.2 และ 3.3 แสดงสถานะสมดุลของผลกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคมที่จุด E โดยที่ $\dot{\pi} = 0$ และ $\dot{S} = 0$ โดยในแผนภาพแสดงพื้นที่ทั้งสี่บริเวณซึ่งสามารถอธิบายความหมายได้ดังต่อไปนี้

Warm glow : เป็นบริเวณที่บริษัทมีการปรับปรุงแนวทางการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาความยั่งยืนของผลกำไรแต่ห่างไกลต่อความยั่งยืนในการรับผิดชอบต่อสังคม แต่อย่างไรก็ตามการจะบรรลุเป้าหมายความยั่งยืนของผลกำไรมานั้นบริษัทจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อมารับผิดชอบต่อสังคม

Frozen : เป็นบริเวณที่บริษัทมีการปรับปรุงแนวทางการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหาความยั่งยืนของกำไรมากจนเกินไปทำให้เกิดการหดตัวของความรับผิดชอบต่อสังคม บริษัทจึงมีพื้นที่น้อยในสังคม

Charitable : เป็นบริเวณที่บริษัทมีการปรับปรุงแนวทางการดำเนินธุรกิจ โดยเน้นไปที่ความรับผิดชอบต่อสังคมทำให้ผลกำไรที่ได้มีอัตราที่น้อย

Decayed : เป็นบริเวณที่บริษัทมีสถานะล้มละลายและต้องยุติกิจการ

ภาพที่ 3.4 การจัดการนโยบายที่จะย้ายบริษัทไปสู่ความยั่งยืนของกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคม

ในรูปที่ 3.4 เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายของความยั่งยืนของผลกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคม จุดที่เหมาะสมที่สุดคือ จุด E ซึ่งการจะดำเนินนโยบายของบริษัทให้อยู่ที่จุดเหมาะสมได้นั้นบริษัทต้องทำการลดบทบาทของตนเองทั้งในด้านผลกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคม และการลดบทบาทนี้จะนำไปสู่ความยั่งยืนในระยะยาว

บริษัทไม่สามารถที่จะประสบความสำเร็จ บรรลุทั้งกำไรที่ยั่งยืนและความรับผิดชอบต่อสังคมได้ในเวลาเดียวกัน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงนโยบายและวางแผนธุรกิจให้ดี เมื่อกำไรเพิ่มสูงขึ้นก็หมายความว่าบริษัทต้องไม่ละเลยที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ทุกสถานการณ์ควรดำเนินอยู่ในจุดที่เหมาะสมเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว

3.2 ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่ทำการค้นคว้าและรวบรวมจากแบบ 56-1 ของบริษัทจดทะเบียนในหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มทุกบริษัทซึ่งต้องรายงานต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.3 แบบจำลอง

Suriya and Sudtasan (2014) ได้แนะนำรูปแบบของแบบจำลองที่ใช้ในการประมาณค่าในเรื่องความยั่งยืนของกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคมไว้ทั้งนี้สามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

เริ่มต้นจากสมการดั้งเดิมในงานศึกษาของ Sudtasan and Suriya ซึ่งสร้างสมการกำไรไว้ดังต่อไปนี้

$$\pi = PQ - [FX + \delta FX + CQ + RD + S] \quad (3.28)$$

ทั้งนี้โดยกำหนดตัวแปร คือ

- π = กำไรขั้นต้น
- P = ราคาต่อหน่วย
- Q = จำนวนที่ขายให้กับตลาด
- FX = ค่าใช้จ่ายคงที่
- δFX = ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา
- δ = อัตราค่าเสื่อมราคา
- C = ต้นทุนต่อหน่วย
- CQ = ต้นทุนผันแปร
- RD = ต้นทุนการวิจัยและพัฒนา
- S = ค่าใช้จ่ายในการรับผิดชอบต่อสังคม

ปรับเปลี่ยนสมการ โดยกำหนดให้ $(P-C)=\Phi$

$$\pi = (P - C)Q - [(1 + \delta)FX + RD + S] \quad (3.29)$$

$$\pi = \Phi Q - [(1 + \delta)FX + RD + S] \quad (3.30)$$

ผลกระทบของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อปริมาณการซื้อขายในตลาดคือฟังก์ชันลอการิทึมของ S โดยมีอิทธิพลมาจาก α .

$$Q = (\ln S)^\alpha \quad (3.31)$$

จากนั้นจะได้สมการดังนี้

$$\pi + [(1 + \delta)FX + RD + S] = \Phi(\ln S)^\alpha \quad (3.32)$$

คำนวณด้านซ้าย(LHS) และกำหนดให้เป็น Z

$$\pi + [(1 + \delta)FX + RD + S] = Z \quad (3.33)$$

ดังนั้น

$$Z = \Phi(\ln S)^\alpha \quad (3.34)$$

จากการประมาณค่าของสมการ กำหนดให้เพิ่มลอการิทึมเข้าไปทั้งสองข้าง

$$\ln Z = \ln \Phi + \alpha \ln(\ln S) \quad (3.35)$$

การเพิ่มตัวแปร (X_j) เข้าไปในสมการจากเศรษฐศาสตร์มหภาคเพื่อเป็นตัวแปรควบคุม (Controlled variable) ซึ่งมีผลกระทบต่อผลกำไรของบริษัท ดังปรากฏในสมการ

$$\ln Z = \ln \Phi + \alpha \ln(\ln S) + \sum_{j=1}^J \beta X_j + \varepsilon \quad (3.36)$$

โดยกำหนดตัวแปร ดังนี้

Z = กำไรขั้นต้นรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือตัวแปรของค่าใช้จ่ายในการผลิต

- Φ = กำไรต่อหน่วย
- $\ln S$ = ลอการิทึมธรรมชาติของค่าใช้จ่ายในการรับผิดชอบต่อสังคม
- X_1 = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ตัวแปรนี้จะนำเสนอสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปีนั้น
- X_2 = สินค้ามวลรวมภายในประเทศต่อหัว ตัวแปรนี้จะมีการจัดกำลังซื้อของผู้คน
- X_3 = การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในช่วงก่อนหน้า (t-1)
- X_4 = ลงทุนต่างประเทศในช่วงก่อนหน้า (t-1)
- X_5 = Dummy สำหรับความไม่สงบทางการเมือง (1 = ใช่, 0 = ไม่ใช่)
- X_6 = Dummy สำหรับภัยพิบัติธรรมชาติ (1 = ใช่, 0 = ไม่ใช่)
- X_7 = อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าการค้าระหว่างประเทศกับประเทศคู่ค้าสำคัญของประเทศไทย
- X_8 = อัตราเงินเฟ้อที่วัดโดยดัชนีราคาผู้ผลิต
- X_9 = ค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยทั่วประเทศ
- X_{10} = อัตราดอกเบี้ย MLR
- ε = ค่าความคลาดเคลื่อน

ค่าคงที่ในสมการคือ $\ln \Phi$ ซึ่งก็คือกำไรต่อหน่วย สามารถหาได้จากฟังก์ชัน $e^{\ln \Phi}$

3.4 วิธีการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลสามารถทำได้สองแบบด้วยกันขึ้นอยู่กับจำนวนข้อมูลที่มี ซึ่ง Sudtasan and Suriya (2014) ได้เสนอไว้ดังต่อไปนี้

วิธีที่ 1: การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares)

การประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares) จะขึ้นอยู่กับจำนวนของข้อมูลที่มี ซึ่งในการศึกษาค้างนี้มีข้อมูลของบริษัทในหมวดอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมากกว่า 30 บริษัท ทั้งนี้วิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares) จะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้ เพราะว่าวิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับตัวแปรที่มี คือ $\ln Z$ การคำนวณในการศึกษานี้สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\beta = (X'X)^{-1}(X'Y) \quad (3.37)$$

โดยที่

β คือ ค่าพารามิเตอร์ที่ใช้ในการคำนวณ

X คือ ตัวแปรอิสระ

Y คือ ตัวแปรตาม

จากวิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares) นี้สามารถประเมินความผิดพลาดได้จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้วยวิธี Heteroscedasticity เพื่อเป็นการทำให้แน่ใจว่าผลลัพธ์ที่ได้ไม่นั้นไม่เกิดข้อผิดพลาด (Suriya, 2011) อย่างไรก็ตามข้อควรระวังของแบบจำลองนี้ก็คือการเปลี่ยนแปลงตัวแปรเวลาหรือตัวพารามิเตอร์ แต่ที่สำคัญที่สุดของการเลือกใช้แบบจำลองนี้คือความสัมพันธ์คงที่ของผลกำไรและค่าใช้จ่ายของการรับผิดชอบต่อสังคมจะไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าหากว่าผลกำไรต่อหน่วยที่ได้คงที่ก็จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของราคาและค่าใช้จ่ายต่อหน่วยนั้นคงที่ โดยที่ช่องว่างของตัวแปรจะเท่าเดิมในขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆปี

วิธีที่ 2: การวิเคราะห์ด้วย Panel data analysis

การศึกษาวิจัยเรื่องความยั่งยืนของกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนหมวดธุรกิจอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยวิธี Panel data analysis

Suriya and Sudtasan (2014) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel data analysis มีสองทางเลือกคือ แบบ Fixed effect และแบบ Random effect วิธีการนี้ทางเศรษฐมิติถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงประจักษ์และข้อมูลจากการสำรวจได้

รูปแบบที่ 1: Fixed effects model

สมการคือ

$$Y_{it} = (\alpha_0 + \theta_i D_i) + \beta_0 X_{it} + \varepsilon_{it} \quad (3.38)$$

โดยกำหนดให้

Y_{it} เป็นตัวแปรตาม

α_0 เป็นค่าคงที่

θ_i เป็นค่าเฉพาะของบริษัท

D_i เป็นตัวแปรดัมมี่

β_0 เป็นพารามิเตอร์ของตัวแปรอิสระ

X_{it} เป็นตัวแปรอิสระ

ε_{it} เป็นค่าความผิดพลาด

การคำนวณนี้จะเห็นว่าค่าพารามิเตอร์ของแต่ละบริษัทจะเหมือนกันจะแตกต่างกันที่ค่าคงที่ จากแบบจำลองของ Sudtasan and Suriya สามารถแยกกำไรต่อหน่วยของแต่ละบริษัทได้

รูปแบบที่ 2: Random effects model

สมการ คือ

$$Y_{it} = \alpha_0 + \beta_0 X_{it} + \varepsilon_{it} \quad (3.39)$$

โดยกำหนดให้

$$\varepsilon_{it} = \lambda_{it} + \gamma_{it} \quad (3.40)$$

ได้

$$Y_{it} = \alpha_0 + \beta_0 X_{it} + (\lambda_{it} + \gamma_{it}) \quad (3.41)$$

และ

$$Y_{it} = (\alpha_0 + \lambda_{it}) + \beta_0 X_{it} + \gamma_{it} \quad (3.42)$$

โดยกำหนดตัวแปรดังนี้

Y เป็นตัวแปรตาม

α เป็นค่าคงที่ที่พบบ่อยใน

β เป็นพารามิเตอร์ของตัวแปรอิสระ

X เป็นตัวแปรอิสระ

ε เป็นค่าที่ผิดพลาดแบบ non-white noise

γ เป็นค่าที่ผิดพลาดแบบ white noise

λ เป็นค่าที่แสดงข้อผิดพลาดที่เฉพาะเจาะจงของบริษัท

ในการกำหนดสมการตัวแปรคงที่ของบริษัทจะมีความผันผวนของเวลา จากค่าที่แสดงข้อผิดพลาดเฉพาะเจาะจงของบริษัท (λ_{it}) มีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงจากตัวแปร i (specific firm) และ t (time period) ดังนั้นจะสามารถทราบมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปจากตัวแปรดังกล่าว

จากวิธีการนี้ทำให้ตัวแปรคงที่ของสมการสามารถแสดงกำไรต่อหน่วยของการคำนวณจากแต่ละบริษัทได้ ซึ่งการคำนวณนี้มีวิธีการคำนวณตามกระบวนการคิดของ Judge et al (1988).

ในการตัดสินใจเลือกใช้รูปแบบในการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่าง fixed effects and random effects จะตัดสินใจจากการทดสอบ Hausman test เนื่องจากวิธีการดังกล่าวนี้เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่ทั้งกลุ่มไม่เจาะจงกลุ่มเดียวโดยจะมีความแตกต่างกันที่ค่าคงที่ของแต่ละบริษัท ดังนั้นวิธีการนี้จึงเหมาะสมแก่การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

ศุภวัจน์ รุ่งสุริยะวิบูลย์(2552) ได้ระบุว่า ฐานข้อมูล Panel data หมายถึง ข้อมูลที่ประกอบไปด้วยข้อมูลภาคตัดขวาง (cross-sectional data) และข้อมูลเชิงอนุกรมเวลา (time series data) ของแต่ละหน่วยผลิต จำนวน N ราย

ข้อได้เปรียบของการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Panel data

1. จำนวนข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์มากขึ้นทำให้ผลการวิเคราะห์มีความแม่นยำและถูกต้องมากขึ้น
2. สามารถประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์ฐานข้อมูล Panel data โดยวิธีดั้งเดิม ทำให้ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดรูปแบบของการกระจายตัวสำหรับตัวแปรเชิงพื้นที่ที่มีค่าเป็นบวกที่ใช้แสดงถึงค่าประสิทธิภาพในการผลิตของหน่วยผลิต
3. สามารถวิเคราะห์ถึงผลของการเปลี่ยนแปลงเชิงเทคนิค (technical change) และการเปลี่ยนแปลงเชิงประสิทธิภาพ (efficiency change) ต่อการเปลี่ยนแปลงของเวลาได้